

คนงานตัวอย่าง!

อจ.ธงชัย ประดับชนานุรัตน์

เมื่อผมถูกถามว่า ใครเป็น “คนงาน” ที่ผมชื่นชมมากที่สุด ในพระคัมภีร์ ผมจะตอบได้ในทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาคิดเลย เพราะ “คนงาน” ที่ผมถือว่า สุขยอดจริง ๆ นั่นก็คือ “โยเซฟ” หรือ นายบุญเพิ่ม ของผม!

เราทุกคนคงจะจำได้ถึงเรื่องราวความเป็นมาของโยเซฟ และชีวิตอันน่าอัศจรรย์พิสดารพันลึกของเขา! จากเด็กช่างฝันมาเป็นผู้ทรงอิทธิพลสูงสุด ในอาณาจักรอียิปต์ที่มีอำนาจ ทำให้ฝันของเขาเป็นจริง!

เราคงจำได้ว่าบิดาของโยเซฟก็คือ “ยาโคบ” ผู้ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “อิสราเอล” จาก “คนขี้โกง” (ผู้จับสั้นเท้า)¹ กลายมาเป็น “ผู้พิชิต” (ผู้ปล้ำสู้กับพระเจ้า)² “ยาโคบ” หรือ “อิสราเอล” มีลูกชาย 12 คน และลูกสาว 1 คน ที่เกิดจากภรรยา 4 คน ซึ่งหากจะพูดให้ถูกต้อง ก็ต้องกล่าวว่าแท้จริงแล้วยาโคบนั้นมีภรรยาเพียง 2 คน และคนใช้ 2 คน แต่คนใช้ 2 คนนั้น ภรรยาทั้ง 2 คน มอบให้มาเป็นเมียเพื่อผลิตลูกให้แก่เขาและเธอ! ภรรยาทั้ง 2 คือ เลอาห์ (นางละมั่ง) กับ ราเชล (นางแกะ) แต่ยาโคบรักเพียงราเชล! ส่วนเมีย 2 คน ซึ่งเป็นคนรับใช้มีชื่อว่า “บิลฮาห์” (เสี้ยมเจียมตัว) และ “สิลปาห์”

บุตรทั้งหลายของยาโคบมีดังนี้

1. สมชาย หรือ รูเบน³ เกิดจากนางเลอาห์
2. สดับ หรือ สิเมโอน⁴ เกิดจากนางเลอาห์
3. สนิท หรือ เลวี⁵ เกิดจากนางเลอาห์
4. สรรเสริญ หรือ ยูดาห์⁶ เกิดจากนางเลอาห์
5. พิพากษ์ หรือ ดาน⁷ เกิดจากนางบิลฮาห์ (สาวใช้ของราเชล)

¹ “ยาโคบ” แปลว่า “เขาจับสั้นเท้า” หรือ “เขาหลอก” (ปฐมกาล 25:19-26)

² “อิสราเอล” แปลว่า “เขาผู้ปล้ำสู้กับพระเจ้า” หรือ “พระเจ้าทรงปล้ำสู้” (ปฐมกาล 32:22-29)

³ รูเบน แปลว่า “คูชิ บุตรชายนะ” (ปฐมกาล 29:23)

⁴ สิเมโอน แปลว่า “พระเจ้าทรงไถ่ฉัน” (ปฐมกาล 29:33)

⁵ เลวี แปลว่า “สนิทสนม” (ปฐมกาล 29:34)

⁶ ยูดาห์ แปลว่า “สรรเสริญ” (ปฐมกาล 29:35)

6. พิพาท หรือ นัฟทาลี⁸ เกิดจากนางบิลฮาห์ (สาวใช้ของราเชล)
7. โชค หรือ กาด⁹ เกิดจากนางสิลปาห์ (สาวใช้ของเลอาห์)
8. ซีน หรือ อาเซอร์¹⁰ เกิดจากนางสิลปาห์ (สาวใช้ของเลอาห์)
9. สิน หรือ อิศสาการ์¹¹ เกิดจากนางเลอาห์
10. ลีวี หรือ เสบูลุน¹² เกิดจากนางเลอาห์
11. ตีน่าห์ หรือ ดีน่าห์ เกิดจากนางเลอาห์
12. นูญเพิ่ม หรือ โยเซฟ¹² เกิดจากนางราเชล
13. นูญทิง หรือ เบนยามิน¹³ เกิดจากนางราเชล

โยเซฟผู้เป็นบุตรคนที่ 12 (แต่เป็นบุตรชายคนที่ 11) ถูกพวกพี่ ๆ หมั่นไส้เพราะเขาเป็นคนช่างฝัน แลฝันที่เอามาเล่าให้พ่อให้แม่และพี่ ๆ ฟัง ล้วนแต่ทำให้ทุกคนไม่พอใจ!

พวกพี่ ๆ เลยร่วมมือกันกลั่นแกล้งจนถึงคิดฆ่าเขาให้ตาย แต่สุดท้ายก็เปลี่ยนใจมาเป็นว่าให้ขายโยเซฟไปเป็นทาสในแดนไกลแทนและแล้วโยเซฟก็เลยกลายมาเป็นทาสในบ้านของโปทิฟาร์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ชาวอียิปต์

...เมื่อมีโอกาสได้พิจารณาชีวิตของคนในพระคัมภีร์หลาย ๆ คนแล้ว ผมขอณรงค์ให้ “คนงาน” หรือ “คนทำงาน” ทุกคนไม่ว่าเขาจะทำงานในฐานะหรืออาชีพใดให้เรียนรู้และกระทำตามแบบอย่างของโยเซฟผู้นี้ เขาเป็นแบบอย่าง อย่งไรนะหรือ? ให้เรามาเจาะลึกดูสักหน่อยดีไหมครับ?

1. เขาเป็นคนที่มิพระเจ้าในชีวิต ซึ่งเจ้านายก็เห็น “พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ โยเซฟจึงเจริญรวดเร็ว เขาอยู่ในบ้านคนอียิปต์นายของเขา นายก็เห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ” (ปฐมกาล 39:2 ก, 3ก)

⁷ ดาน แปลว่า “พิพากษาแล้ว” (ปฐมกาล 30:1-6)

⁸ นัฟทาลี แปลว่า “ปล้ำสู้” (ปฐมกาล 30:7-8)

⁹ กาด แปลว่า “โชคดี” (ปฐมกาล 30:9-11)

¹⁰ อาเซอร์ แปลว่า “สุข” (ปฐมกาล 30:12-13)

¹¹ อิศสาการ์ แปลว่า “สินจ้าง” (ปฐมกาล 30:14-18)

¹² เสบูลุน แปลว่า “เกียรติ” (ปฐมกาล 30:19-20)

¹³ โยเซฟ แปลว่า “พระเจ้าทรงเพิ่ม” (ปฐม.30:22-24)

¹⁴ เบนยามิน แปลว่า “บุตรชายแห่งมือขวาของข้าพเจ้า” แต่นางราเชลผู้เป็นแม่เรียกชื่อว่า “เบนโอนิ” แปลว่า “บุตรชายแห่งความระทม” (ปฐมกาล 35:16-20)

จะเป็นเรื่องน่าเศร้าอย่างยิ่ง หากว่า เราเป็น “คนงาน” ที่ไม่เชื่อพระเจ้าและยังเสแสร้งกระทำตัวเหมือนพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย หรือคนที่อ้างว่ามีพระเจ้าแต่ประพุดิตนเสมือนหนึ่งว่าไม่มีพระเจ้า หรือคนที่มีพระเจ้าสถิตอยู่ด้วย แต่ไม่ได้สำแดงออกมาให้ผู้ใดเห็นประจักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เป็นเจ้านายและเพื่อนร่วมงานของเราเอง! แต่โยเซฟมิได้เป็นเช่นนั้น เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับเขาจริง ๆ และเขาสำแดงพระองค์ให้คนรอบตัวประจักษ์ชัด!

2. เขาเป็นคนที่จับทำการงานใด งานนั้นก็เจริญขึ้นมาก “และพระเจ้าทรงโปรดให้การทำงานทุกอย่างที่กระทำเจริญขึ้นมากในมือของโยเซฟ” (ปฐมกาล 39:3) ผมแปลกใจมากที่เห็นบางคนเรียกตัวเองว่าเป็น “คนของพระเจ้า” หรือ “ผู้รับใช้ของพระเจ้า” แต่เมื่อได้รับมอบหมายให้ดูแลหรือบริหารจัดการคริสตจักรหรือหน่วยงานองค์กรของพระเจ้าแล้ว ผลกลับปรากฏว่า สถาบันหรือคริสตจักรที่ดูแลกลับตกต่ำลงอย่างน่าใจหาย ในบางกรณีถึงกลับต้องปิดกิจการไปเลยก็มี แต่คนงานที่แท้จริง ของพระเจ้า จะต้องเป็นคนที่เกิดผลมากในหน้าที่การงาน ที่รับผิดชอบอยู่โดยรู้จักบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมือนอย่างที่ยอเซฟได้กระทำให้เห็น!

3. เขาเป็นคนที่รับใช้ถูกใจนาย “โยเซฟรับใช้ถูกใจนาย นายก็ตั้งให้เป็นผู้ดูแลการงานในบ้าน และมอบทรัพย์สินของทั้งปวงไว้ในความดูแลของโยเซฟทั้งสิ้น” (ปฐมกาล 39:4)

ผมแปลกใจอีกเช่นกัน ที่มักได้ยินคำพูดหรือคำพยานของคนงานคริสเตียนบางคนทีเล่าด้วยความภาคภูมิใจว่าเขาไม่จ้อเจ้านาย เขาชอบเถียง หรือทำทนายเจ้านายของเขาโดยคิดว่า ถ้าเขาไม่พอใจก็พร้อมจะลาออกจากงาน หรือไม่ก็จะรองจนกว่าเจ้านายจะให้เขาออกจากงานเพื่อจะได้เรียกค่าชดเชย

ผมต้องวิงวอนขอให้คนงาน (คริสเตียน) ที่คิดเช่นนี้ ใช้เวลาศึกษาชีวิตและการทำงานของโยเซฟคุณสักนิดแล้วบางทีทำทางหรือเจตคติของคุณอาจจะเปลี่ยนไปในทางที่ดีกว่า และเกิดผลมากกว่านี้ คุณต้องเรียนรู้ว่า ถ้าคุณทำงานให้กับใคร คุณต้องรับใช้ให้ถูกใจเขา นี่ก็ถือสำคัญของคนทำงาน!

แต่หากว่าคุณทำให้เจ้านายพอใจหรือเมตตาปราณีต่อคุณไม่ได้ ก็จงอย่าเพิ่งไปว่าเจ้านายของคุณเลวร้ายหาความผิดปกติในตัวของคุณและปรับปรุงแก้ไขเสียก่อนจะดีกว่า!

4. เขาเป็นคนที่ไว้วางใจให้ดูแลรับผิดชอบกิจการใด ๆ ได้อย่างสิ้นเชิง

“ตั้งแต่โปทิฟาร์ตั้งโยเซฟให้เป็นผู้ดูแลการงานในบ้าน และทรัพย์สินของทั้งปวงของท่านแล้ว พระเจ้าก็ได้ทรงอำนวยการให้แก่ครอบครัวของคนอียิปต์นั้นเพราะเห็นแก่โยเซฟ ทั้งทรงอวยพรให้สิ่งของทั้งปวงซึ่งเขามีอยู่ในบ้านและในนาให้เจริญขึ้น นายมอบของทุกอย่างของเขาไว้ในความดูแลของโยเซฟ เมื่อมีโยเซฟแล้ว เขาก็มิได้เอาใจใส่สิ่งใดเลยเว้นแต่อาหารที่ท่านรับประทาน” (ปฐมกาล 39:5-6)

“พศฺคีก็มอบนักโทษทั้งปวงที่ในเรือนจำไว้ในความดูแลของโยเซฟ การงานที่ทำในที่นั่นทุก
อย่างโยเซฟเป็นผู้รับผิดชอบ พศฺคีไม่ได้เอาใจใส่การงานใด ๆ ที่โยเซฟดูแล เพราะเหตุพระเจ้าทรงสถิต
อยู่กับท่านและการงานใด ๆ ที่ท่านกระทำพระเจ้าก็ทรงโปรดให้เจริญ” (ปฐมกาล 39:22-23)

...บางครั้งผมสะท้อนใจมากที่ “คนงาน” “ผู้บริหาร” หรือแม้แต่ “ผู้รับใช้” บางคนที่เคยได้รับความ
ความไว้วางใจในการดูแลกิจการของบริษัทร้านค้า สถาบัน องค์กร หรือคริสตจักรในอดีต ได้ทำลาย
ความไว้วางใจที่เคยได้รับลงไปจนหมดสิ้น เมื่อมีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์โดยการแสวงหา
ประโยชน์อันมิชอบผ่านทางหน้าที่การงานของตนและในสุดท้ายก็ต้องถูกปลดออกจากหน้าที่
รับผิดชอบ!

วันนี้ หากว่า “คุณ” ได้ประพฤติปฏิบัติตามแบบอย่างของโยเซฟผู้เป็น “คนงาน” ตามอุดมคติ
ดังที่กล่าวมาแล้ว...

ผมเชื่อมั่นว่า “คุณ” จะเป็น “คนงาน” ที่ทำให้ “เจ้านาย” ของคุณมีความสุขที่สุด ถ้าเป็นเช่นนั้น
จริง ผมก็เชื่อเหลือเกินว่าเจ้านายของคุณนั้นก็คงจะไม่ยอมปล่อยให้คุณหลุดมือจากเขาไปเป็นแน่และหา
กว่า “คุณ” สื่อสารถึงความต้องการที่จะทำให้คุณมีความสุข โดยไม่สร้างความเสียหายอย่างรุนแรงต่อ
งานของคุณแล้วละก็...

ผมมั่นใจว่า คุณจะได้รับในสิ่งที่คุณต้องการและนั่นจะทำให้คุณเป็น “คนงาน” ที่มีความสุข
ที่สุดในที่ทำงานของคุณเช่นกัน

ไม่เชื่อลองทำดูสิครับ...

ข้อคิดสุดท้าย

“จงปรนนิบัตินายด้วยจิตใจซื่อสัตย์เหมือนกับปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ปรนนิบัติ
มนุษย์ เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่าผู้ใดกระทำความดีประการใด ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จอย่างนั้นจากองค์
พระผู้เป็นเจ้าอีก ไม่ว่าเขาจะเป็นทาสหรือเป็นไท”

- เปาโล -

(เอเฟซัส 6:7-8)

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 55 ฉบับที่ 298 พฤษภาคม – มิถุนายน
2004, หน้า 6-9.